

Sygn. akt **II AKa 181/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maciej Żelazowski
Sędziowie:	SA Andrzej Olszewski (spr.) SO del. do SA Małgorzata Jankowska
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Janiny Rzepińskiej

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2015 r. sprawy

P. Ś. (1)

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt III K 57/15

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. Z. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Małgorzata Jankowska Maciej Żelazowski Andrzej Olszewski

Sygn. akt II AKa 181/15

UZASADNIENIE

P. Ś. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami :

I. Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 4 maja 2005 r., o sygn. akt VI K 145/05, za czyn z art. 178 a §1 k.k., popełniony w dniu 6 lutego 2005 r. w B., którym orzeczono karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych w kwocie po 20 (dwadzieścia) złotych;

II. Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 9 lutego 2006 r., o sygn. akt VII K 22/06, za czyn z art. 244 k.k. w zw. z 12 k.k., popełniony w dniu 22 czerwca 2005 roku, którym orzeczono karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

z warunkowym jej zawieszeniem na okres lat 3 (trzech), którą zarządzono do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 13 grudnia 2007 r. o sygn. akt VII Ko 249/07;

III. Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 22 marca 2006 roku, o sygn. akt XIV K 292/06, za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 4 stycznia 2006 roku w S., którym orzeczono karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych w kwocie po 10 (dziesięć) złotych;

IV. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 27 kwietnia 2007 roku, o sygn. akt XI K 296/07, za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 19 stycznia 2007 roku, którym wymierzono karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych;

V. Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 26 marca 2007 roku, o sygn. akt. VI K 441/06, za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 23 kwietnia 2006 roku, którym orzeczono karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. AG Braunschweig Niemcy z dnia 14 kwietnia 2011 roku, sygn. akt 9ls 203 Js 59856/10, za czyn: umyślne zakłócanie niebezpieczeństwa w ruchu drogowym w zbiegu z usiłowanie uszkodzenia ciała w zbiegu z ucieczką z miejsca wypadku w zw. z współdziałaniem w kradzieży, z art. StGB § 52, § 315 Abs. 3 Nr 1b, § 315 b Abs. 1 Nr 3, § 25 Abs 2, § 69. § 69 b, § 53, § 56, § 69 a, § 223 Abs. 1, § 224 Abs. 1 Nr 2, Nr. 5, § 142 Abs. 1 Nr 1, § 242, § 243 Abs. 1 Satz 2 Nr 1, § 54, którym wymierzono karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, którą zarządzono do wykonania;

VII. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 29 marca 2012 roku, o sygn. akt II K 90/08, za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony w okresach: we wrześniu 2006 roku, w listopadzie 2006 roku i w grudniu 2006 roku, którym wymierzono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 5 (pięciu) oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) zł, postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2014 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary;

VIII. Amtsgericht Prenzlau Niemcy z dnia 2 listopada 2012 roku, sygn. akt 335 Js 25991/12 22 Ds. 577/12, za czyn: współudział w paserstwie z art. StGb § 259 Abs.1, § 25 Abs. 2, § 74, którym orzeczono karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 27 lutego 2014 roku o sygn. akt II K 697/13, za czyn z art. 178a § 4 k.k. popełniony w dniu 21 czerwca 2013 roku, którym orzeczono karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 4 (czterech), karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres lat 2 (dwóch);

X. Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 8 października 2013 roku, o sygn. akt III K 46/10, za czyn z art. 291 § 1 kk popełniony w dniu 13 i 14 lutego 2007 roku, za który orzeczono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od stycznia 2007 roku do lutego 2007 roku, za który orzeczono karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 (stu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) zł grzywny, za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dacie nieustalonej w lutym 2007 roku albo w marcu 2007 roku, za który orzeczono karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 239 § 1 kk popełniony w dniach od 28 lutego do 12 marca 2007 roku, za który orzeczono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, którym na podstawie art. 85 k.k. i 86 k.k. wymierzono karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 czerwca 2014 r., o sygn. akt II AKa 116/14, w ten sposób, że za czyn popełniony w okresie od stycznia 2007 r. do lutego 2007r. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zakwalifikowano z art. 56. ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu sprzed 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z 12 k.k. zaś za podstawę prawną wymiaru kary przyjęto art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. w brzmieniu sprzed 9 grudnia 2011 r. w zw. z 33 §1 i 3 k.k., czyn popełniony w dacie nieustalonej w lutym 2007 r. albo w marcu 2007 r. zakwalifikowano z art. 18 § 3 k.k. w zw.

z art. 280 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. i art. 280 § 1 k.k. wymierzono karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, i na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 16 lipca 2014 roku, o sygn. akt II K 668/12, za czyn z art. 178 a § 1 k.k. popełniony w dniu 27 kwietnia 2012 roku, którym orzeczono karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres lat 5 (pięciu).

Wyrokiem łącznym z 30 czerwca 2015 r., Sąd Okręgowy orzekł :

„ I. rozwiązuję karę łączną orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt X części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art. 85 kk oraz art. 86 § 1 i 2 kk łączy kary orzeczone wyrokami opisanymi w punktach IV,V, VII, X i wymierza skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 30 (trzydzieści) złotych;

III. na podstawie art. 85 kk, art. 86 kk, art. 89 § 1a kk oraz art. 90 kk łączy kary orzeczone wyrokami opisanymi w punktach IX, XI i wymierza karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym kar opiszanych w punktach I, II, III, VI oraz VIII;

V. w pozostałym zakresie pozostawia wyroki do odrębnego wykonania;

VI. na podstawie art. 577 k.p.k.

- na poczet orzeczonej w punkcie II części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okresy w sprawach objętych wyrokiem łącznym od 09.11.2007 r. do 09.04.2008 r., od 24.05.2007 r. do 17.08.2007 r. oraz od 23.12.2014 r.

- na poczet orzeczonej w punkcie III części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres faktycznego pozbawienia wolności w sprawie od 27.04.2012 r. do 27.04.2012 r. oraz od 28.04.2012 r. do 28.04.2012 r.;

VII. na podstawie § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. Z. kwotę 147 (stu czterdziestu siedmiu) złotych 60 (sześćdziesięciu) groszy tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w tym podatek VAT;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.”

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca skazanego w części dotyczącej pkt. II i III, i zarzucił:

„ 1) rażąco niewspółmierność wymierzonej kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności, 150 stawek dziennych grzywny po 30 zł, oraz 10 miesięcy pozbawienia wolności i zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat, podczas gdy sposób zachowania skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, jednorodność popełnionych czynów oraz bliskość czasowa ich popełnienia sprawiły, iż koniecznym było orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności, w najniższych możliwych granicach. „

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 437 k.p.k. wniósł o:

„ 1) uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, ewentualnie,

2) zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności w najniższej możliwej granicy, przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.

Ponadto (...) o przyznanie na rzecz Kancelarii kosztów udzielonej pomocy prawnej z urzędu przy jednoczesnym przyjęciu oświadczenia, iż koszty nie zostały uiszczone w całości, ani w jakiegokolwiek części.”

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna, i to w stopniu oczywistym.

Orzekając kary łączne pozbawienia wolności i grzywny w pkt. II wyroku, Sąd Okręgowy mógł się poruszać w granicach od 2 lat do 6 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (na str. 6 uzasadnienia błędnie wskazano górną granicę na 7 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności – prawdopodobnie sąd rozstrzygający nie dostrzegł, że jedna z kar jednostkowych orzeczona w wyroku III K 46/10 SO Szczecin z dnia 8.10.2013 r. w wysokości 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności, została obniżona do wysokości 2 lat wyrokiem SA Szczecin z dnia 30.06.2014 r., sygn. akt II AKa 116/14) oraz od 100 do 260 stawek grzywny.

Natomiast, gdyby nie orzeczono kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny w pkt. II, skazany P. Ś. (1) miałby do odbycia łącznie 4 lata i 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz do zapłacenia 5.600 złotych grzywny.

Orzekając kary łączne 4 lat pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny po 30 złotych, Sąd Okręgowy w istotny sposób poprawił sytuację skazanego. Wytlumaczył dlaczego zastosował zasadę asperacji (por. str. 6-7 uzasadnienia), a Sąd Apelacyjny w całości to stanowisko akceptuje i do niego się odwołuje. Biorąc pod uwagę przytoczoną tam argumentację, a także aktualną opinię o skazanym, dalsze obniżanie orzeczonych kar łącznych nie ma żadnego uzasadnienia, a orzeczone w pkt. II wyroku kary łączne na pewno nie rażą swoją surowością.

Podobnie należało ocenić zarzuty skierowane do pkt. III wyroku łącznego. W tym przypadku, sąd rozstrzygający mógł orzekać w granicach od 6 miesięcy do 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności (a także rozważać warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary łącznej) oraz orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres od 5 do 7 lat. Sąd Okręgowy wymierzył karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, która nie tylko mieści się w w/w granicach, ale jest bardzo umiarkowana biorąc pod uwagę, że P. Ś. (1) był wielokrotnie skazywany z art. 178 i 244 k.k., a także za przestępstwo komunikacyjne w Niemczech. Z tych samych powodów, nie sposób było uznać, że w stosunku do tego skazanego można postawić tzw. dodatnią prognozę na przyszłość, a tym samym nie było żadnych przesłanek do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej. Natomiast w pkt. III wyroku orzeczono najniższy z możliwych okres zakazu.

Tak oceniając, zdaniem Sądu Apelacyjnego, apelacja obrońcy P. Ś. (1) nie zasługiwała na uwzględnienie. Nie miał również zastosowania art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy (...) – Dz. U. z 20 marca 2015 r., poz. 396.

Ponieważ skazany nie posiada istotnego majątku, odbywa kary pozbawienia wolności i nie ma źródeł dochodu – na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono go od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Natomiast wynagrodzenie za obronę z urzędu przed Sądem Odwoławczym zasądzono na podstawie § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) – Dz. U. z 2013 r., poz. 461.

Małgorzata Jankowska Maciej Żelazowski Andrzej Olszewski